

och skulle äfven nu låtit mig nöja med den af Kongl. Maj:t föreslagna summa; men då jag tillika här är målsman för denna orts befolkning, hvilkens nödställda belägenhet jag känner, och härtill kommer deras vanlottade ställning i kommunikationsväg, hvilken så fort som möjligt bör afhjelpas, tror jag, att Riksdagen, då här icke är fråga om nya anslag, utan endast utgifvande af en del af hvad förut blifvit af Riksdagen beviljadt, skall behjerta denna fråga; hvadan jag vördsamt hemställer,

att Riksdagen af redan beviljade anslag till väganläggning från Sorsele kyrka till Strycksele by jemte sidoväg från Lycksele öfver Ulriksdal, Carlsgård och Husbondliden till Ruskträsk i Vesterbottens län, ville höja den utaf Kongl Maj:t till fortsättning af detta vägarbete äskade summa 35,000 kronor till 75,000 kronor att under år 1881 utgå.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1880.

P. A. Hellgrén.

N:o 24.

Af Herr **J. P. Nilsson:** *Med förslag till ändring af 11 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet, sådan denna § lyder i Kongl. kungörelsen den 8 September 1868.*

Under föregående årens riksdagar hafva många röster höjt sig för att få en rättvis fördelning af den kommunala rösträtten på landet. Att

denna för vårt land så viktiga fråga ej kan falla, förr än den på ett tidsenligt och lämpligt sätt blifvit löst, kan ej dragas i tvifvelsmål. Derom vittna de i stor mängd till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i riket ingående klagomål öfver kommunalstämmbesluten m. m., och hur kan annorlunda vara förhållandet, så länge det inom landet finnes flere än femtio kommuner, i hvilka en enda person bestämmer öfver kommunens angelägenheter, och inom de öfriga kommunerna i de flesta fall endast tre à fyra personer äro de bestämmande. Detta tyckes stå i uppenbar strid med lagstiftarnes mening, då det i § 1 af vår nu gällande kommunallag heter, att kommunens medlemmar ega att sjelfva bestämma öfver sina angelägenheter. Som på senare tiden mycket blifvit skrifvet och taladt i denna sak, tyckes mig någon vidlyftig motivering af frågan icke vara af behovet påkallad. Tidpunkten för en förändring i den kommunala rösträtten tyckes nu vara inne, eftersom det för icke länge sedan visat sig, att staten måst träda emellan för att rädda kommuner, som kommit till branten af ekonomisk undergång till följd af några få personers röstöfvervigt öfver den stora mängden.

Med anledning af hvad ofvan blifvit anfördt, hvartill mycket mera kunde läggas, vågar jag föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta,

att § 11 i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet måtte få den förändrade lydelse, att röstvärdet skall beräknas efter det en hvar åsatta fyrktal, dock må ej någon utöfva rösträtt för större antal röster än som motsvarar en tjugonedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden och ej i något fall för mer än 1,000 röster.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles; och torde Utskottet företaga de förändringar och tillägg, det kan finna behovet påkalla.

Stockholm den 24 Januari 1880.

J. P. Nilsson.

från Kalmar län.
